Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

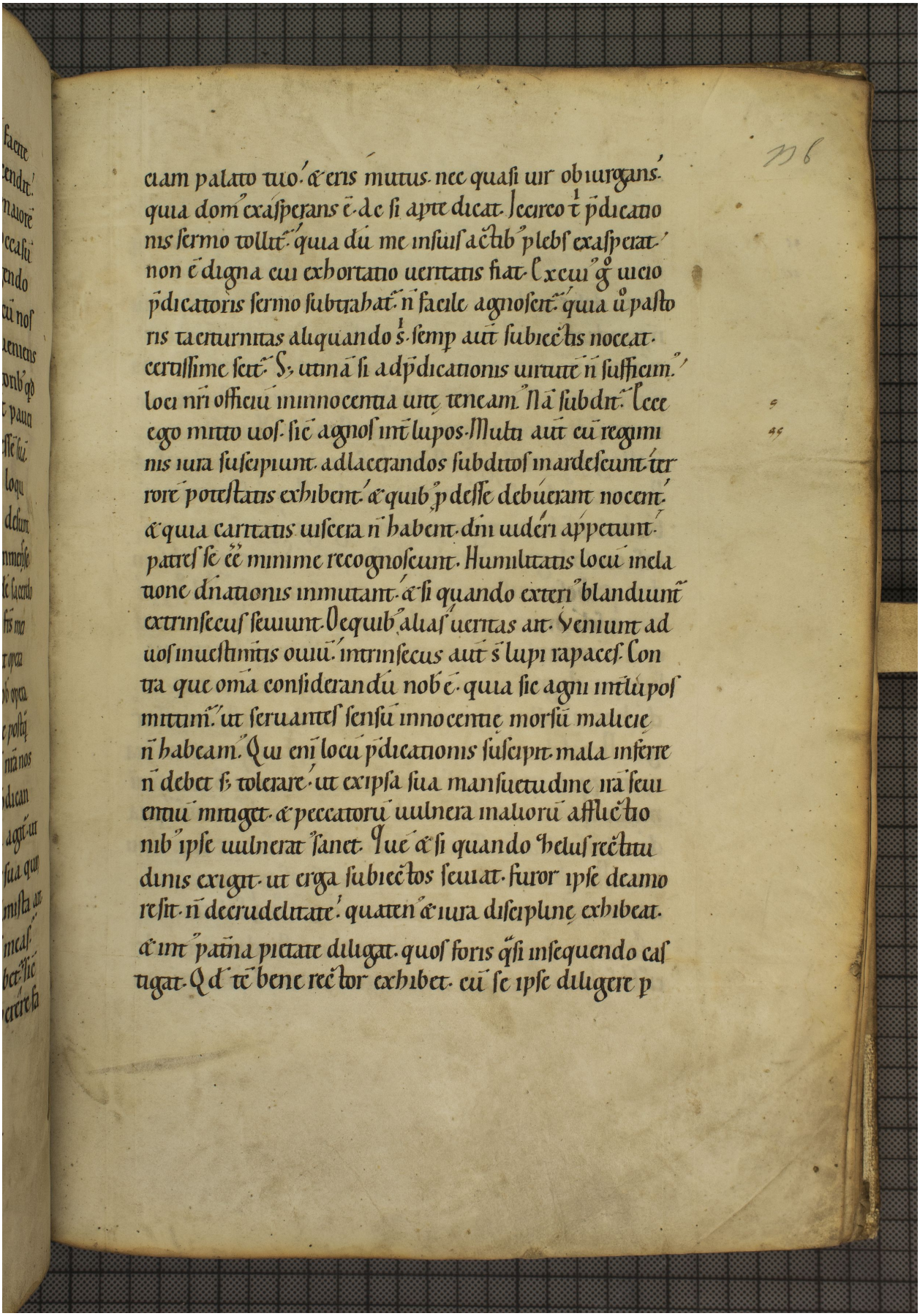

136

ciam palato tuo. & eris mutus. nec quasi uir obiurgans.
quia dom exasperans ē. de si apte dicat. Iccirco t pdicatio
nis sermo tollit. quia dū me insuis actib plebs exasperat.
non ē digna cui exhortatio ueritatis fiat. Ex cui g uicio
pdicatoris sermo subtrahat. n facile agnoscit. quia ū pasto
ris taciturnitas aliquando s. semp aut subiectis noceat.
certissime scit. S. utinā si ad pdicationis uirtutē n sufficim.
loci nri officiū innocentia uitę teneam. Nā subdit. Ecce
ego mitto uos. sicut agnos inter lupos. Multi aut cui regimi
nis iura susceperunt. ad lacerandos subditos mardescunt. ter
rore potestatis exhibent. & quib p desse debuerant nocent.
& quia caritatis uiscera n habent. dni uidēt appetunt.
patres se ēe minime recognoscunt. Humilitatis locū inela
tione dnationis inmutant. & si quando exteri blandiunt
extrinsecus seuiunt. Oequib alias ueritas ait. Veniunt ad
uos inuestimentis ouium. intrinsecus aut s lupi rapaces. Con
tra que oma considerandū nob ē. quia sic agni inter lupos
mittim. ut seruantes sensū innocentię morsū malicię
n habeam. Qui enī locū pdicationis suscipit. mala inferre
n debet sed tolerare. ut ex ipsa sua mansuetudine nā seui
entiū mitiget. & peccatorū uulnera maiorū afflictio
nib ipse uulnerat sanet. Que & si quando belus rectitu
dinis exigit. ut erga subiectos seuiat. furor ipse deamo
resit. n decerudelitate. quatenus & iura disciplinę exhibeat.
& int patrīa pietate diligat. quos foris qsi insequendo cas
tigat. Qd tē bene rector exhibet. cui se ipse diligent p